

Marjoleine Tel, auteur van het boek *Campinggeluk*, beschrijft acht kampeertypes die iedereen wel herkent.

Tweede aflevering:

de doorzakbuuf

CAMPING
GAST #2

Thuis staat je agenda vol met afspraken. Als het werk erop zit, begint je andere leven. Etentjes met vrienden, yoga met Yvette, de verjaardag van je moeder. Een doorzakbuuf? Hartstikke gezellig, maar in de vakantie even niet. Op de camping leef je er lekker op los, zonder enige verplichting. Je ziet wel wat zich aan activiteiten aandient en of je meedoet of niet (je kinderen hebben overigens geen keus, die schrijf je overal voor in). Thuis leef je op vastigheid, op de camping is zelfs je huis flexibel.

Dus als jullie je eenmaal op je stek hebben geïnstalleerd, laat je je campingstoel in standje twee zakken en bekijk je eens vrijblijvend je omgeving. Een paar oudere echtparen onder hun caravanluifel aan de overkant, ertussen zo'n hippe opblaas-tent zonder bewoners en naast haar een dubbele voortent die alle beweging op links uit het zicht neemt. Vast zo'n familie die de koelkast en televisie van thuis meeneemt. En de elektrische fietsen natuurlijk, die smelten bij een spatje regen.

„Haaai!”

De buurvrouw loopt met een afwas-teiltje vol bekers naar het kraantje dat jullie samen delen. Je groet terug, voor zo'n overdreven voortent best een leuk mens trouwens, en duikt weer in je boek.

Als je begin van de avond in de bloedhete caravan macaroni met ham en kaas in elkaar flanst – je vent had nog geen tijd om de nieuwe skottelbraai in elkaar te zetten – hoor je door de kinderstemmetjes heen een amicaal mannengesprek.

„Lievend?”

„Ja?”

„De burens vragen of we zin in een wijntje hebben?”

„Ik ben aan het koken!”



Het is enkele tellen stil. Dan stelt hij voor om de pan en plastic bordjes mee te nemen naar hiernaast. Wat? Thuis is hij het liefst op zichzelf, hier gaat hij meteen vrienden maken! Je wilt geen spelbreker zijn, pakt je bedoeninkje bij elkaar en verhuist tien meter verderop.

Je campingstoelen zijn al om de bij elkaar geschoven tafels gezet, de buurvrouw roert door iets wat op nasi lijkt in haar skottelbraai. Zij wel. De eerste fles wijn gaat open, als voorgerecht eten jullie macaroni. Het kost heel wat moeite om je kinderen en die van de burens wat later uit de speeltuin te plukken om aan het hoofdrecht, de nasi, te beginnen. Vooral omdat de tweede fles inmiddels z'n bodem heeft bereikt. Gelukkig blijkt de buurman een held in loeisterke koffie zetten zodat je nog enigszins helder de kids onder de douche zet en in hun stapelbedje stopt. Waarna de derde fles lonkt.

„Wat een lollige mensen”, mompelt je man tevreden voordat hij wegzakt op jullie harde caravanmatras. En jij... jij hebt een heerlijke avond gegiecheld en geroddeld met buurvrouw Pauline die je in het echte leven nooit had ontmoet omdat jullie een heel ander leven, werk en hobby's hebben, maar jullie blijken heel wat gemeen te hebben. Een gezin en alles wat daarbij hoort bijvoorbeeld, een skottelbraai niet te vergeten en vooral zin om zorgeloos met elkaar door te halen. Inmiddels weet je meer van je campingburen dan je burens thuis.

Als je later aan jullie vakanties terugdenkt, duiken als eerste herinnering je doorzakbuuf en jullie eindeloos gelach op. Inmiddels hoop je stiekem op de volgende camping een nieuwe Pauline te ontmoeten. Ze is er in allerlei soorten en maten, maar jij herkent haar na één avond: met deze buuf krijg je een supergezellige vakantie zónder verplichtingen!

Ze roert door iets wat op nasi lijkt in haar skottelbraai. Tja, zij wel...

